

[Indenrigsministeren.]

steren og fiskeriministeren, gives nærmere regler om, hvilke krav der af sundheds-, ernærings- og kvalitetsmæssige grunde må stilles til de enkelte levnedsmidler, og udfærdigelsen af sådanne regler vil for at sikre, at ingen berettiget interesse bliver krænket, altid ske efter indhentet erklæring fra de nærmest interesserede erhvervsorganisationer.

Endvidere kan indenrigsministeren give regler om indholdet af de enkelte levnedsmidler samt om, hvorledes de skal være mærket, og under hvilke betegnelser de må forhandles. Også disse regler kan kun udfærdiges, efter at erhvervene har haft lejlighed til at udtale sig.

Hensigten med disse regler er netop at skabe den tidligere nævnte ærlighed i levnedsmiddelhandelen, og loven kan således kun være til gavn for alle, der bestræber sig for at fremstille og afsætte gode og sunde levnedsmidler.

Tilsynet skal efter lovens kapitel III udføres af de myndigheder, som allerede under den nuværende lovgivning har denne opgave. Da de tilsynsførende udøver deres virksomhed under ansvar efter straffeloven, behøver levnedsmiddelbranchen næppe at nære frygt for, at fabriktionsmetoder gennem tilsynet kommer til konkurrenternes kundskab. Tilsynets opgaver er alene at kontrollere, at alle led af levnedsmiddelvirksomheden foregår under betryggende former i sundhedsmæssig og hygiejnisk henseende, og at varen udbydes til publikum på ærlig og hæderlig måde.

Idet jeg iøvrigt skal oplyse, at der ved den foreslåede ikrafttrædelsesdato er givet de interesserede virksomheder og de kontrollerende myndigheder en passende frist til at indstille sig på de ny regler, tillader jeg mig med disse få ord at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Th. Jensen: Det fremsatte lovforslag om levnedsmidler m. m. er i overensstemmelse med det lovforslag, som blev fremsat i rigsdagssamlingen 1948—49 og henvist til behandling i et folketingsudvalg dér.

Det fremgår af det foreliggende lovforslag, som nu er vedtaget af folketinget, at der er sket ændringer i og tilføjelser til

§§ 3, 4, 5, 6, 16, 17 og 22, ændringer, som alle er foreslået af indenrigsministeren og tiltrådt af folketingsudvalget.

Efter at have gennemlæst lovforslaget synes jeg, man kan lykønske den højtærede indenrigsminister til det i det andet høje ting opnåede resultat, og håbe på, at vi også her i tinget kan vedtage lovforslaget uforandret, selvom der gives en del bemyndigelser til indenrigsministeren. Jeg tror, det kan siges, at der i dette lovforslag er taget skyldigt hensyn til alle parter, som berøres af loven. Der er givet regler med hensyn til spisevarer, drikkevarer og konserveringsmidler, så at de levnedsmidler, der kommer i handelen, kan være af en sådan beskaffenhed, at forbrugerne har den største sikkerhed for, at den vare, de køber, er sund og frisk og tilberedt i godkendte lokaler og af mennesker, der ikke har en eller anden sygdom, der kan medføre, at levnedsmidlerne kan være skadelige.

Dette lovforslag om levnedsmidler vedrører flere forhold, som omhandles af andre særlige love, og forsåvidt der i disse andre love ikke stilles mindst lige så strenge krav, er det denne lov, der gælder, og er den kommunale sundhedsvedtægt strengere end loven, er det sundhedsvedtægtens regler, som er gældende. I det store og hele pålægges det indenrigsministeren, inden nærmere forskrifter og bestemmelser gives, at forhandle med erhvervene og de ministre, som har love at administrere, der berører denne lov, nemlig handelsministeren, landbrugsministeren og fiskeriministeren. Med hele denne sagkundskab i funktion vil jeg tro, vi får det bedst mulige ud af denne lov, og jeg skal hermed på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse i det høje ting.

Ingefred Juul Andersen: Om det her foreliggende lovforslag kan man vist sige, at det er påkrævet, at det ophøjes til lov. Som det fremgår af bemærkningerne, har tilsvarende lovforslag før været fremsat i rigsdagen. Vi må håbe, at lovforslaget får en ret hurtig behandling her i tinget. Lovforslaget blev fremsat den 2. november i det andet høje ting. Der er i folketinget ikke sket særlig store ændringer, kun mindre ting er rettet.

En levnedsmiddellovgivning er en nød-